

معرفی الکل

الکل نوعی ماده مخدر است که در مقایسه با سایر مواد مخدر، راحت تر در اجتماع پذیرفته می شود. با این حال، قدرت اعتیادآوری آن به هیچ عنوان کمتر از سایر انواع مواد نیست. از لحاظ علمی، الکل در زمره موادی دسته بندی می شود که فعالیت بدن را کند کرده و سرعت عملکردهای حیاتی آن را کاهش می دهد. در نتیجه فردی که الکل مصرف می کند به سختی راه می رود، بریده بریده صحبت می کند، و قادر نیست که به سرعت از خود عکس العمل نشان دهد.

مسیر الکل در بدن

الکل پس وارد شدن به بدن، از طریق مویرگ های موجود در دیواره معده و روده کوچک به آرامی وارد جریان خون شده و ظرف مدت چند دقیقه از زمان نوشیده شدن، از طریق سیستم گردش خون، به مغز می رسد. در این زمان تاثیرگذاری الکل بر بدن آغاز شده و سرعت عملکرد سلول های عصبی بدن کاهش پیدا می کند. همچنین الکل موجود در جریان خون به داخل کبد نیز وارد شده و در آنجا طی فرایندی تصفیه شده و به یک ماده غیر سمی تبدیل می شود. در هر نوبت، کبد تنها قادر به تصفیه کردن میزان خاصی الکل می باشد و در صورتی که حجم الکل مصرف شده از آن مقدار بیشتر باشد، تصفیه نشده و به گردش در جریان خون ادامه می دهد.

منابع حاوی الکل

الکل در انواع مختلف نوشیدنی ها یافت می شود اما مشروبات الکلی که از آنها با نام اسپیریت یاد می شود، میزان الکل بیشتری نسبت به شراب یا آبجو دارند. همچنین اگرچه که چنین به نظر نمی رسد، اما انواع نوشیدنی های تقطیری مخلوط با آب میوه که به آن کوکتل می گویند نیز، میزان الکل بیشتری نسبت به شراب و یا آبجو دارد. به طور کلی می توان گفت که مشروبات الکلی که با استفاده از فرایند تخمیر تولید می شوند مانند شراب، یا آبجو میزان الکلی در حدود ۲ الی ۲۰ درصد، و مشروباتی که به صورت تقطیری تهیه می شوند مانند ویسکی یا ودکا حاوی ۴۰ تا ۵۰ درصد الکل می باشند.

عوارض و تاثیرات الکل

مصرف مداوم الکل به طرق بسیار زیادی بر جسم فرد معتاد تاثیر می گذارد. معتادان به الکل اغلب معمولاً به ترکیبی از چندین نوع عارضه خطرناک از جمله: حملات قلبی، ایست قلبی، دیابت، بیماری های ریوی، و یا اختلالات کبدی دچار می شوند.

مصرف بیش از حد الکل (اوردوز) و مسمویت ناشی از الکل می توانند باعث مرگ شوند. این خطر مخصوصاً برای دسته از مصرف کنندگان که به طور دائم مصرف خود را قطع کرده و پس از مدتی مجدداً مقدار زیادی مصرف می کنند بیشتر و جدی تر می باشد. خطر اوردوز و مصرف بیش از حد الکل، تنها به کسانی که در یک

نوبت مقدار زیادی مصرف می کنند محدود نمی شود، بلکه افرادی که به طور مداوم میزان زیادی الکل مصرف می کنند و کبد و جریان خون آنها دائماً در معرض الکل قرار دارد نیز ممکن است به این حالت دچار شوند. “هذیان خمری” یا “جنون الکلی” نیز از جمله عوارض خماری معتادان به الکل می باشد که باعث بروز اختلالات روانی و عصبی شده و گاهی می تواند کشنده نیز باشد. استفاده طولانی مدت و دائمی از الکل باعث مزمن شدن بیماری شده و برای مصرف کننده مشکلات جسمی، رفتاری، و اجتماعی زیادی به همراه خواهد داشت.

الکلی هایی که تحت عمل جراحی قرار می گیرند با عوارض بعد از عمل خطرناک تری رو به رو هستند که از آن جمله می توان به: عفونت، خونریزی، کاهش عملکرد قلب و ریه، و تاخیر در بهبودی زخم ها اشاره کرد. همچنین عوارض خماری بعد از عمل جراحی نیز به موارد فوق اضافه شده و بهبودی آنان را به تاخیر می اندازد.

ترک مصرف الکل

هنگامی که فرد معتاد به الکل قصد می کند تا مصرف خود را قطع کند، مغز وی نیز تلاش برای عملکرد عادی بدون نیاز به حضور الکل را آغاز می کند. این تلاش مغز برای بازگشتن به حالت عادی، با عوارض و عواقبی به همراه است که باعث بروز خماری در فرد معتاد می شود. فرد مغز معتاد با بروز رفتارهایی مانند افسردگی، عصبانیت و یا استرس (که متعادل کننده های روانی مربوط به درد فیزیکی هستند) سعی می کند تا تعادل از دست رفته خود که بر اثر حضور دائمی الکل و مختل

